

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228578

UNIVERSAL
LIBRARY

ترجمة فارسي

كتاب الحقوق

ملقطا من احياء العلوم

اللامام حجۃ الاسلام ابو حامد محمد الغزالی

رحمة الله عليه

مطبوعه انسٹیتوٹ پریس علیکمہ

سال ۱۹۰۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِهِدْ حَمْدُ وَ ثَنَاءُهُ خَدَائِهِ تَعَالَى وَ دَرُودُهُ سَلَامٌ عَلَيْهِ مَحَمَّدٌ
صَلَوةُهُ صَلَوةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَسَلَامٌ *

كتاب الحقائق

جدان که انسان باتها بسو خواهد بود — یا باد بگز کسے — و چون
زندگی انسان بغير ایله با ایله یعنی نفس خویش معاشرت دارد متغیر است
خود را فکر که آداب و آدین معاشرت را بیاموزد — هر آرایه با او صحبت خواسته
آید صحبت اور ادبی است — و این ادب با اندازه حق اوست و حق او
بقدرت آن تعليق است که این معاشرت و صحبت را هب گشته — و رابطه یا
طبعی خواهد بود چنانکه قرایت است و این خاص توین رابطه هاست —
و چنانکه بزاده اسلام است و این از اینها عام قوایست — و اگر طبیعی نهست
پس یا همسارگی خواهد بود — یا صحبت و ملاقات — چنانکه فر سفر
و مکتب — و درس اتفاق افتاد — یا دوستی خواهد بود و این تا مردمیه
بزاده ای ترقی میکند — و هر یک این رابطه ها را درجه هستند — که
می قواید دانست آنرا انسان — اگردر خویش و دران — رابطه ها غور کند
که معاشرت و صحبت را باعث گشته اند *

حقوق الم世人

از جمله حقیق مسلم آنست که دوست داری برای مسامانان انجام
برای خویش دوست داری و نه پسندی برای ایشان انجام برای خویش
نه پسندی — نعمان بن بشیر گفت که من از رسول خدا صلی الله علیه وسلم
شئویم — فرمود که مثال مومنان در صحبت داشتن باهم — در حم کردند
یکی ب دیگری — مثال بدن است که چون عفوه ازو آزار یابد در دیدن
قسم اعضا در لر و بیهودگی پدید آرد — و این وی ازان چنان صلی الله

مهله و مسام روایت کرده که فرمود: من بوابے مومن چون غمارت است
که حصه ازد حصه دیگر را استواری می بخشد *

و از جمله حقائق آن است که کسی را از مسلمانان بگفتار یا بکرد او
آزار ندهد - مردم گفت اے رسول خدا اسلام چیست - فرمود: ایله که
دل تو نوازارد بخدا - و مسلمانان از زبان و دست تو آیمن باشند -
و از جمله حقائق آنست که پوهش هر مسلمان فروتنی کند و ازو بوقتی
نمکویی زیرا که خدا بنماز خرام نماید و فخر کنند را دوست ندارد - فرمود
رسول خدا صلی الله علیه وسلم - خدا بمن وحی فرستاده است که شما
فروتنی کلمهد تا آنکه کسی فخر نیارد کود برکسی *

و از جمله حقائق آنکه - بد گوئی یکی بود یکی نشود - و سخنی
که از یکی برشود بدیگری نشود فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم -
غماز در جلت داخل نخواهد شد - و خلیل بن احمد گفت که هو آن کس
که پوهش تو غمازی خواهد کرد از تو هم غمازی خواهد برد - و آنکه خجو
دیگرے پوهش، تو خواهد رسازد خبر تو هم پوهش دیگرے خواهد برد *

و از جمله حقائق آنکه - چون بکسی که ازد تعاف دارد بخشم
آید زیاده از سه روز جداوی نگیرد - ابو ایوب انصاری گفت - فرمود
رسول خدا صلی الله علیه وسلم - حلال نهست مسلمان را که پوهش از
سه روز با برادر خویش (برادری اسلام مراد است) ترک تعلق کرده
باشد که چون هر دو وقتی بخورند این ازد رو گرداند و او ازین - و ازین
هود و آن را فضیلت است که خود آغاز بسلام نماید *

و از جمله حقائق آنکه - نه کی کند با هر کسی که قواند کود - آن
مقدار که در قدرت او باشد - فرق نمکند در عزیز و همکانه - و علی بن الحسن
از پدر خود و ابا زید خود رضی الله عنهم روایت کرده که فرمود رسول خدا
صلی الله علیه وسلم - سردانش بعد از دین محبت داشتن است
بامداد مان - و نیکی کودن است بهر نه ک و بده - ابو دیره گفت - که
رسول خدا را عادت آن بود که چون کسی دست آنجناب مهکرات (بطور
صانعه) تا آنکه خود آن شخص نگذارد - آنجناب دست از دست
او بر نگرفته - وزاندی آنجناب (زنده) آنجناب از زواندی همسرشان پوهش

بوآمده دیده نشده — و کسی نبود که بآن جناب سخن گفتن خواهد
میتو آنکه آنچناب روی باو کردى — و باز ازو رو نگردانده تا آنکه او از سخن
فارغ نشده — و از جمله حقق آن است — که هر کسی په اذن او داخل
نشود بلکه باید که سه بار اجازت طایب و اگر او اجازت نداد باز کردد *

و از آنچمله آنکه — باهرو کسی بخلاق پسلدیده پیش آید — و به
روش او با او کار کند — زیرا که اگر خواست که هاجاهم بطريق اهل علم
ملاقات کند — و با ناخوانده متحض بطرور فقهه — و با کردن متحض بطريق
فصاحت — او را تکلیف دهد و خود هم در مشقت افتد *

و ازان جمله آنکه — بزرگان را تعظیم کند — و با کودکان هربیانی نماید —
چاپرگفتنه که فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — از ما نیست آنکه بزرگان
را عزت نکرد — و بخوردان رحم نیاورد — رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم
چون از سفر تشریف آورده — کودکان به آنچناب می پیوستند — پس
برایشان می ایستاده — و می فرمود پس سوار کرده می شدند پیش
آن حضرت و در پس پشت آن حضرت و اصحاب خویش را حکم می فرمود
که ازیشان بعضی را باخود سوار کنید — و کودکان بعد ازین باخود ها
مفاخرت کردند — یکی ازیشان بادیگرمه میگفت که رسول خدا صلی اللہ
علیه وسلم مرا در پیش خود نشانده بود و ترا بر پس پشت — و یکی از انها
میگفت که اصحاب خویش امر فرمود که ترا باخود ها سوار کنند *

و ازان جمله آن که — با جمله مردمان خوش مزاج — خلد رو —
دوست پاشد — فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — می دانده که
دراخ بر کدام کس حرام کرده شده است — گفتند خدا و پیغمبر او دانا
قراند — فرمود — بر ذم دل — پر نکلف سهل کزار *

و ازان جمله اهن که — وعده نکند با مسلمانه مگر آنکه آنوا وفا کند —
فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم بعض وعده عطا است و بعض وعده
فرض است *

و ازان جمله آنکه — توقه و آنکس زیاده کند که صورت و لباس او بر
بلندی پایه او شهادت دهد — و می باید که مردمان را بر رتبه های ایشان
دارد — روایت کرد از ازان جناب صلی اللہ علیہ وسلم — که در خانه از

خانه‌ای خود نشریف ارزانی داشت - پس دوستان و هاران آن جهاب دد
آمدند - و چریو بن عبدالله البجلي رسید - و چون جای نهادت بر دروازه
به نشست پس رسول خدا صلی الله علیه وسلم - چادر خود پنهان شد و
سوئے او انداخت - و او را فرمود که بودیم به نشون چریو چادر را گرفت
و بر چهارگاه خود نهاد و او را بوسیدن گرفت و گریه نمود - باز به پنهان شد
او را - و بسوئے نبی صلی الله علیه وسلم بینداخت - و عرض داشت که
آن زمان که بر جامعه تو به نشونم - خدا او را بزرگ دارد - چنانچه
مرا بزرگی دادی - پس رسول خدا صلی الله علیه وسلم چسب و راست
نظر کرد - و فرمود که چون نزد شما بزرگ قوه‌ی دارید - او را اعزاز کنید -
و هم چنین هر آن که بود کسی ^۴ را حقی است باید که او را بزرگ دارد •

و از جمله آن که - در همان مسلمان اصلاح و آشتی بودا کند تا
بعقدور خوبیش - فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم - آیا نه خبر داشتم
شما را به چون که از نماز روز و خهارات پایه او بهش است گفتند آرے -
فرمود اصلاح رنجش و کدورت که ما بهن کسی باشد - و فساد مانهن -
همان برباد کنده است - و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم -
بهترین صدقه‌ها اصلاح رنجش و کدورت است مایهون خودها - و از جمله
حقیق آن که - عهوب جمله مسامانان فرو پوشید فرمود رسول خدا صلی الله
علیه وسلم - آن که بور مسلمانه پرده پوشید - خدا بور در دنها و آخرت پرده
پوشید - نبی صلی الله علیه وسلم با معاویه فرمود که تو اگر در عهوب چونی
مسلمانان خواهی آفتد - ایشان را خواب خواهی کرد - یا لوب خواهد
باشد بود که ایشان را خواب کنی - و فرمود رسول خدا صلی الله علیه
 وسلم - اے آن کسانه به بیان خوبیش ایمان اورده اید و ایمان در دل
شان فرو نهاده - مودمان را عهوب مکنید و در جستجوی عهوب ایشان
مهابیت زیوراکه هر آنکس که عهوب بوار مسلم خود خواهد چست -
خدا در پی جستن عهوب او خواهد بود و آنکه خدا جستجوی عهوب او خواهد
کرد - او را رسوا خواهد گردانید - اگرچه در میان خانه خودش بوده
باشد •

و ازان جمله آنکه - با هر مسلمان آغاز بسلام کند - پیش از گفتگو -
و وقت سلام با او مصافحه کند - نبی صلی الله علیه وسلم فرمود -
آنکه پیش از سلام بگفتگو آغاز کرد - پس جواب او ندهید - تا آنکه بسلام
ابدا کند - و فرمود علیه السلام - سوار بر پیاده رونده سلام کند - و
رونده پرنیسته - و قلیل بر کثیر - و خود بر بزرگ *

و ازان جمله آنکه آبوده براذر مسلم خوبه نگاه دارد - و نفس و
مال او را از ظالم غفر او حفاظت کند تا آن که بتواند - و ازو باز دارد
و جداول کند از طرف او - و اعانت کند او را - زیرا که این همه بدو واجب
است از روی برادری اسلام *

و از انس رضی الله عنہ روایت است که نبی صلی الله علیه وسلم
فرمود که آنکه پنهان از خود کو براذر مسلمانی کوده آید - و او برو اعادت او
قدرت داشته باشد و نکند - خدا در عوض این در دنها و آخرت او را موآخده
خواهد کرد - و ازان جمله جواب دادن است عطسه زننده را - فرمود
علیه السلام که عطسه زننده گوید - الشحمد لله على كل حال (یعنی در
هرحال خدا را ستاییش است) و جواب دهنده گوید - يو حمّم الله - (یعنی
خدا برشما رحم کند) باز عطسه زننده جواب دهد و گوید - بهدیکم الله
و یعلم بالیم (یعنی هدایت کند خدا شما را و دل شما باصلاح آرد و ازان
جمله آن که - از صحتیت و اختلاط داشتن با دولتمردان کفاره ورزد -
و با مسکوئان بها ورزد - و با یتھمان نهیکی کند - نبی صلی الله علیه وسلم
را معمول بود که فرموده - آن خدا مرا زندگی ده در مسکوئی و مرگ
ده در مسکوئی - و دو جمله مسکوئان مرا متحشور کن *

و ازان جمله پنجم دادن است هر مسلمان را و کوشش کردن در خوش
دل گشتن او - فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم - مومن بوابے
مومنان همان چهار دوست دارد که برای نفس خوبیش دوست دارد -
و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم از شما یکی مومن نبی شود تا آن که
دوست ندارد برای خوبیش انجام پسندید برای نفس خوبیش *

و ازان جمله آن که بهار مسلمانان را همایت کند - زیرا که شناختی و
اسلام بس هستند در ثابت کودن این حق - و در یافتمن فضیلت او -

وعنده دست نهاده را ادب این است که ازدیک به نشیدند و سوال کم کنند - و اظهار غمختواری کنند - و بسلامتی او دعا کنند - و از جاهای نهانی چشم بدوشد - و ادب او در وقت اذن طلب کودن آنست که مقابله دروازه نهاید و در را به آنستگی کوید و چون پرسیده شود که کهستی نگوید مقم بلکه زام خود نگوید و اگر خودورت آذن دادن ناید نگوید اے غلام - البته باید که خدارا حمد و قسجوح گوید - و فرمود صلی الله علیه وسلم - عبادت مرویض آنست که بپوشانی یا دست از دست نهاد و ازو بپرسد که چگونه است - و کامل تعجبات شما مصافحه کردن است *

و ازان جمله آن است که - همه آنچه شان دود - فرمود صلی الله علیه وسلم - آنکه عقب جمله اسے رفته او را یک قبراط زواب است و اگر ایستاد تا آنکه دفن کرده شد دو قبراط - و ادب همراه رفتن جنائز لازم گرفتن خشوع است و نلام نکوید - و مرگ را خهال بسن - و اندیشه کوید در موگ و مهرا بودن بجز او *

حقوق الجنود

بدانکه همسایه را حقی است علاوه آن حق که اخوت اسلام تقاضا می کند - پس مسلمان همسایه جمله آن حق حق را مستحق است که هم مسلمان مستحق اوست - و چنانچه از هم زیاده را هم مستحق است - زیرا که نبی صلی الله علیه وسلم فرموده همسایه کان سه نوع اند - همسایه است که او را همه یک حق است - و همسایه که او را دو حق است - و همسایه که او را سه حق است - مسلمان همسایه صاحب قرابت است - پس او را حق همسایه یکی و حق اسلام و حق قرابت است و آنکه او را دو حق است مسلمان همسایه است که او را حق همسایه یکی و حق اسلام است - و آنکه او را تنها یک حق است همسایه مشترک است - پس بنگرد که رسول خدا صلی الله علیه وسلم مشترک را هم بسبب همسایه حقی ثابت فرمود - و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم نیک دار همسایه کی آن را که باقی همسایه است نا مسلم باشی - و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم - چه زیل همهشه در هز صهیق همایحت کرده - تا آنکه گمان کردم که همسایه را وارث

من خواهد کرد — و فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — آنکه ایمان داشته باشد به خدا و روز قیامت پس باید که همسایه خویش را بزرگ دارد و فرمود صلی اللہ علیہ وسلم — بدده صاحب ایمان نه می شود — قا آنکه همسایه خویش را از بلاها نگاه دارد — و فرمون رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — چون سگ همسایه را بزرگی پس همسایه را بوازدی — و هشام گفت که حسن درین مضایقہ قمی انداشت که همسایه بهوادی یا نصوانی را از گوشش قربانی خودش بخوارانی *

حقوق الاقارب والرحم

فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — اللہ تعالیٰ میگوید که من رحمت من — و از نام خویش برآم رحم نامی بشتاق کرده ام — پس آنکه باو بیوند داشت باو بیوند دارم — و آنکه او را بوبید ازو بوبید و با رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم گفته شد که کدام کس افضل قرائمه — فرمود — بدهیز کار تدین ایشان بولے خدا — و بیوند دارنده قرائمه — و ابوذر گفته که مرزا محبوب من علیه السلام وصفت فرمود به صلة رحم اگرچه او دو گردان شده باشد و امر فرمود مرزا باینکه حق گویم اگرچه قلیع باشد * و اسماء دختر ابو بکر رضی اللہ عنہ گفته که مادر من بیوهش من آمد — پس گفتم اے رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — مادر من آمده است و او هنوز مشوک است آیا نیکی کنم باو — فرمود آیه — و در روابع دیگر است که آیا عطا کنم او را — فرمود آیه — نهیکی کن با او — و فرمود علیه السلام — و داده کودن بو مسکن همان یک صدقه است و بر قرابت دار دو صدقه است *

حقوق الوالد و الولد

فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم با پدر و مادر نهیکی کودن افضل قرائمه از نماز — و صدقه — و روزه — و حجج و عمره و جهاد در راه خدا *

و فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم — آنکه صحیح کرد بحاله که پدر و مادر را خوشنود دارند نه است و دروازه چلت بدو کشاده شوند و هر آنکه

همچنانیں شام کرد پس همچنانیں وقت شام دروازه و اشوند - و اگر از والدین یک موجود باشد پس یک دروازه اگرچه والدین برو ظالم کرده باشند - اگرچه ظالم کرده باشند - اگرچه ظالم کرده باشند - و آنکه صبح کرد بحال ویمه والدین را ناراضی کننده است کشاده شود برو دو دروازه از دوزخ - و اگر هم چنین شام کرد - پس هم چنانی وقت شام دو دروازه از دوزخ برو اگرچه والدین کشایند - و اگر از والدین یکی موجود باشد پس یک دروازه اگرچه والدین برو ظالم کرده باشند - اگرچه ظالم کرده باشند خالم کرده باشند اگرچه ظالم کرده باشند و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم بوسیله جلت در هافتاه مهشود از مسافت یافیع صد ساله راه و نهاده دریافت بوسیله او آنکه از والدین یادو رحم خوبیش لاطع تعاق کرده است *

گفته اند که چون بعقوب علیه السلام بوسیله السلام داخل شدند به قوهاظم او بخاست پس وحی فرستاد خدا بسوی بوسیله علیه السلام - آیا کسر شان می پذیرایی ازهن که برای پدر خوبیش بدخشانی قسم می خورم بعزت و جلال خوبیش که از پشت تو همچنین بی بزیارم * و مالکابن ربیعه گفته که ما در خدمت رسول خدا حاضر بودیم که درین اثنا مردی از قبله بقی سلمه پیش آن حضرت رسید و عرض داشت که آیا چیزی از نهادی کردان با پدر و مادر بالای مانده اجابت که من بعد مرگ بایشان کنم - برمود - رحمت خواستن بز ایشان و استغفار گفتمن برایشان - و وفا نمودن عهد شان - و بزرگ داشتن دوستان ایشان را - و صله رحم بآن کسی که جز بایشان بصله رحم نرسد *

و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم - از عمده ترین نوکرهای کردن آنست که نیکی کند مرد با دوستان پدر خوبیش بعد آنکه پدر نباشد * و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم - مادر را بز پسر دوتا حق است *

و فرمود رسول خدا صلی الله علیه وسلم - دعا مادر زود تر قبول می شود - گفته اند اے رسول خدا - این را سه بچه است - فرمود - مادر تعاقی رسم قریب تو است از پدر و دعا مادر زود - و ازان جناب کسی پرسید و گفت که اے رسول خدا - باکه نهادی کنم - فرمود با

والديون خويش - گفت والديين ندارم - فرمود - با پسرنئي کي کن که چنانکه پدر را بر تو حق است - پس را هم حق است بر تو و فرمود رسيل خدا صلی الله علیه وسلم - از جمله حقوق پسر بر پدر آنست که تربیت او نیکو کند و نام او پسندیده نمود *

اقرع این جالس دید که رسول خدا صلی الله علیه وسلم - فرزند خوبيش حسن را بوسه همی دهد پس اقرع گفت که مراده فرزندان هستند - همچ يك را از ایشان بوسه نداده ام - فرمود علیه السلام آنکه رحم نمیکند - رحم نمی کرده شود *

ابو سعید خدري گفت - مردے اویمن در خدمت رسول خدا صلی الله علیه وسلم هجرت کرد و به جهاد رفتن خواست - رسول خدا علیه السلام فرمود - آیا در یمن پدر و مادر تو هستند - گفت آرے - فرمود که آیا ترا اذن داده اند - گفت نه - فرمود علیه السلام - پس باز گرد سوئ پدر و مادر خویش - و ایشان اجازت بطلب - پس اگر اجازت دهند به جهاد رو - ورنه خدمت ایشان کن چندان که می توانی - که این کار پس از توحید بهترین عمل هاست - که باو با خدا سے خویش پیوندی *

مردے دیگر پیش آن جناب آمد که در باب جهاد باں جواب مشورت کند - فرمود - آیا ترا مادرے هست گفت آرے - فرمود - پس خدمت او لازم گهه که جلسه زید قدم اوست - و مردے دیگر بخدمت آن جواب آمد و گفت - نیامدم پیش تو نا آن که بکریه آوردم پدر و مادر خود را - فرمود باز گرد سوئ ایشان و ایشان را بخنده آور چنانکه بکریه آورده - و فرمود صلی الله علیه وسلم برادر کل را بر برادران خورد همان حق است که پدر را بر پسر خویش *

الْمُعَاشَرَةُ مَعَ اصْنَافِ الْخَلْقِ

درین باب ذکر میکنم از آداب، عاشوت و همنشینی با مردمان هد، گروه که انتخاب کرده ام از کلام بعض حکماء — اگر حسن معاشرت خواهی — پس با دوست و دشمن خنده رو باش — بغير آنکه ایشان را تحقیر کنی یا از ایشان در دل هیبت آری — با تو قیر باش بغير از غرور — و توضع کن بغير از ذلت — و در جمیع کارهای خوبیش میانه رو باش که هردو طرف وسط امور مذموم است — به شانهای خود بینندۀ مباش — و به هر سو نگه مینداز — و بزر امبهوه مردمان ایستاده مشو — و اگر در این جماعت به نشینی پس بز پای منشین — باید که از انششت ها باقی بیچیدن — و با ریش و انگشتی خود بازی کردن و دندان را خلال نمودن — و انششت در بینی کردن و به بسیارے بیزان افکنندن — و آب از بینی افشارندن — و مگس از دوئه خود راندن — و خمدازه اشهدن — و بخاره رونه کشادن — پوش مردمان و در نهاز پوهیز کنی — و باید که مجلس قو بسکون باشد و گفتگویے تو مسلسل و پوهنه — و گوش دار بسوی تمام پسندیده که کسی با تو گوید بغير اینکه نهنج ب بسۀ ظاهه کنی و باز گفتگو آن سخن ازو مطالب از افسانه‌ها و ادای مختنها که خنده آید حامش باش — و از فرزند و کنیز و اشعار و تصاویر خوبش و از جمله آن چیزها که بت خاص باشند — سخن باعجاب مکوئی — و خوبشان را چون زنان مهوارای — و چون غلامان خوار مباش — و به سومه کشیدن و بیندتر روغن مالیدن بسیار مدل می‌باش — و در طلب حاجتها العاج مکن — و کسی را بر ظالم باوری مکن و کسی را از ذن و فرزندان خوبش نا بدیک. این چه رسید بیرونی خود مطلع مکن — که اگر اندک خواهد بود در نظر ایشان سبک خواهی شد — و اگر زیاده است هرگز با رضای ایشان نخواهی رسید — و ایشان را خوف ده بغير اینکه قهر کنی — و با ایشان ذره‌ی کن بخود آنکه ضعیف باشی — و چون با کسی در بحث آئی — باوقار باش — و خود را از جهل نگاه دار — و از تعجبیل به پوهیز — و در دلیل خود خوض نمائی — و از دو دست خوبش بسیار اشاره مکن — و بسیار

مهیوں بسوئه آنکه غصب قسمت — و بر زانو منشیون — و سخن گوچون
 غصه تو فرو نشهند — و ازان درست که یار تعمت باشد بسوار به پردهز —
 که او دشمن قوبن دشمنان است — و مال را از آبرو عزیز تو مدار — و
 چون در مجلس در آنکه پس ادب این است که ابتدا به سلام کنی و آنکه
 پوش نشسته است از سر او نه گذری — و هنگام کجا که جای یابی
 به قواضع نزدیک قر باشد به نشیفی — و آنکه نزدیک تو نشسته است
 بود سلام گوئی — و بر راه منشیون و اگر به نشیفی پس ادب او نگاه زیدی
 کودن است — و ستم زده را بفریاد رسیدن و ضعیف را یادوی نمودن — و
 گم شده را نمائی کودن و جواب سلام دادن و سائل را عطا نمودن — و
 حکم کودن به نهی — و باز داشتن از نایاست — و علاحدة کودن جای
 براز — و درنه قبله براز مهنداز — و نه از جانب راست — البته باید که
 از جانب چپ و زیر قدم چپ بیلداری — و با عامهان منشیون و اگر
 نشستی پس ادب او این است که در سخن های شان فرو ندوی —
 و به توهات ایشان گوش نه نهی — و ازان ناملاطم حرفها
 که از ایشان سرزند قغافل کنی — و با وجود احتجاج افتادن سوی ایشان
 به ایشان کم آهیزی — وزینهار که باعاقلی یا بانادانی سخن بظرافت
 گردی — زیورا که عادل بر تو حسد خواهد برد و نادان شوخ و خهره خواهد
 شد — چه ظرافت هوهت را پاره پاره میکند و آبرو میزند — و حسد
 پیدا میکند — و حلاوت دوستی می برد و دانشمذی دانشمند را عهم
 می نهاد — و جادل را جرات می دهد — و بنظیر عقلا از پایه می اندازد —
 و ظرافت را پردهز کاران مکررة داردند — و او دل را مرده میکند و از خدا
 تعالی دور می اندازد — و غفلت پودا می آرد — و خواری راسه بمشود
 و ازو بر رازه استم می رود — و دلها مرده می شوند و عهوب کثوت می یابند
 و گناهها عهان میکردند — و گفته اند که امزاح نمی آید مگر از سبکی عقل
 یا به بیهودگی — و آنکه در مجلس مذاخ یا هوزه مبنلا شود — پس چون
 برخیزد و در وقت برخاستن ذکر خدا کند — فرمود نبی صلی الله علیه وسلم

آنده در مجلس نشست و بسیار فضول گفت اگر پیش از بخاستن این دعا خواند سبعاتک اللهم محمدک اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و آتوب الله (یعنی به یا کفرگی یاد میکنم تو اے خدا - و تنا میگویم - و گواهی میدهم که نهست - عبود میگر تو - استغفار میکنم و دجوع می آدم بتو) هرچه از درین مجلس صادر گشته آمرزیده خواهد شد -

نوع۔ کچ

آخری درج شہ تاریخ فہرست کتاب مستعار
مقدار مدت نیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنایومیہ ہر آنہ تینا جائے گا۔

